

Finansieringen af opgaverne sker ved bloktilskud til bydelene/kommunerne. Vi får, når forsøgene er tilendebragt i år 2001, mulighed for at se, hvordan kommunerne har fungeret uden den selvstændige skatteudskrivningsret, der er et af dansk kommunestyres særkender. Det bliver interessant at følge, hvordan det kommer til at gå.

I Det Radikale Venstre synes vi, det er et godt lovforslag, men mangler dog en enkelt oplysning, nemlig hvordan man afgrænser de fire bydele. Er det valgkredsene, der er rammerne, eller er der trukket nogle streger på kortet, der fortæller, hvor grænserne for bydelsstyret går?

Lovforslaget rummer mulighed for både direkte og indirekte valg til bydelsrådene. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at man i Borgerrepræsentationen forestiller sig valg allerede i april-maj 1996. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre ønsker direkte valg til bydelsrådene og ikke indirekte valg. Der bliver jo tale om, at de valgte bydelsråd får samme status som kommunalbestyrelser med heltidsborgmestre, måske udvalgsstyre, og vi synes derfor, det ville være det rigtigste, at de mennesker, der kommer til at sidde i bydelsrådene, ikke vælges af Borgerrepræsentationens midte, men af de borgere, der bor i de fire bydele.

Lovforslaget er et godt bidrag til ideen om decentralisering, øget demokrati og direkte indflydelse. Vi støtter det meget.

Annette Just (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i salen på nuværende tidspunkt, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne fremlægge vores indstilling til dette lovforslag.

Jeg kunne nøjes med at sige, at vi kan håbe det bedste. Og det gør vi selvfølgelig. Men jeg vil da også gerne sige, at det her jo også er en udfordring til Borgerrepræsentationen om, at de nu får styr på, at det kommer til at fungere.

Der er sagt mange pæne ting om demokrati og direkte valg. Det kan vi også støtte, men der er selvfølgelig nogle ting, som vi skal se på under udvalgsarbejdet.

Jeg håber virkelig, at de på nuværende tidspunkt fire bydelsråd kommer til at fungere og få de københavnske borgere i de fire områder til at føle, at de har noget at skulle have sagt, og at det ikke blot er en narresat. Derfor mine bedste ønsker og håb for disse folkeoplysningsudvalg, man vil nedsætte.

Vi vil arbejde positivt for det. Vi har ikke meget andet end håbet at have det i, må jeg også erkende, for der er gået så meget galt i København. Jeg håber på, det er den rigtige vej.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil godt med det samme tilkendegive, at Enhedslisten vil støtte denne ændring af lov om Københavns Kommunes styrelse, sådan at det bliver muligt at lave forsøg med bydelsråd.

Vi opfatter bydelsrådene som første skridt i retning af en egentlig demokratisering og en egentlig demokratiseret beslutningsproces i København, og på den måde håber vi at kunne styrke borgernes og brugernes indflydelse. Men jeg skal dog alligevel komme med et par enkelte kommentarer.

Af lovforslaget fremgår det, at Københavns Borgerrepræsentation kan beslutte enten selv at udpege eller lade beboerne i bydelen vælge medlemmerne af bydelsrådet. Når Borgerrepræsentationen ifølge bemærkningerne til forslaget har oplyst, at målet med en bydelsreform er at opnå øget lokaldemokrati, en styrkelse og udvidelse af borgerindflydelsen, øgede muligheder for kontakt mellem borgere og politikere og ikke mindst en øget valgdeltagelse og øget indflydelse på den kommunale virksomhed, forekommer det bemærkelsesværdigt og i høj grad i modstrid med det at lave et forslag, der giver mulighed for, at de pågældende bydelsrådsmedlemmer kan udpeges af Borgerrepræsentationen.

For mig er den eneste logiske måde at tilfredsstille alle de formål på, at man har direkte valg til bydelsrådene. Så det betyder, at der nok vil komme et ændringsforslag til lovforslaget, som understreger den mulighed, at man vælges til bydelsrådet, og fjerner den mulighed, at man kan udpeges til det.

Det fremgår af bemærkningerne, at i tilfælde af valg vil valget komme til at gælde for hele forsøgsperioden frem til den 31. december 2001, dvs. i fem år. Det forekommer mig at være en umådelig lang periode for det første valg, og jeg kan ikke se, at der er nogen speciel mening med det. Jeg mener, man skal overlade det til Københavns Kommune at tage stilling til, hvor lang valgperioden skal være. Der er ikke nogen grund til at lægge sig fast på det i lovforslaget.

Umiddelbart forekommer det mere logisk, at man, hvis det lykkes at få lavet et valg i april-maj i 1996, lader denne periode gå tre år frem til den 1. januar 2000, og at man derudover lader